

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Absentia diuturna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A securis. Ita ille passim acerrimus Christiani nominis propugnatur, labentem hanc aciem restituere contendit, cui veluti sacra innixus anchoræ, uxorem quoque una ovis commemoratione, ad vidu-
*De vidu-
 ate.*
 alis pudicitia observationem adhortatur. Probe enim uxor, inquit, quæ maritum in pace premisit, pro
 anima ejus orat, & refrigerium interim postulat ei: & in prima resurrectione consortium, offertq, annuis
 diebus, dormitionis ejus, & quæ plurima omnium lectione digna prosequitur.

ABSENTIA DIUTURNA. CAP. II.

Utumque autem de morte Phœnicis traditum sit, Ægyptii sacerdotes tam diuturnæ migratio-
 nis ergo, eum qui peregre profectus diutissime domo procul abfuisset, per hanc alitem significa-
 bant: proter vivacitatem autem, animam hic diuturno tempore versatam. Nam animi patriam non
 esse corpus, sed nos hic, quamdiu vivimus, peregrinari, non Ægyptii tantum, sed Græcorum, Lati-
 norumque authores præstantissimi, nostraque in primis pietas, passim admonere.

SOL. CAP. III.

Cum vero Phœnix unicus omnino esse perhibetur, &
 pulcritudine volatiliū genus omne longo post se re-
 linquat intervallo, quippe qui sit aureo circa colla fulgore
 rubicundus, cætero corpore purpureo, caruleam caudam
 roseis pennis distinguentibus, cristis faciem caputque plu-
 meo apice, ut Plinius diceret, honestatus, simulacrum Solis
 ab Ægyptiis ferebatur, cui: quod solus sit, à raritate nomen:
 quo quidem nihil admirabile magis intuemur, dum lumen
 ille suum longe lateque per ima etiam penetralia exiguo
 quovis aditu, veluti suprema quadam inundatione diffun-
 dit, eaque de causa πῶλος cognominabatur, id enim est a-
 pud Philippum Ægyptii vocabuli significatum, voce Græca
 nica inductum, à multarum scilicet dotum opulentia, magnitudineve: quia omnia sibi collata latif-
 sime superat, & excellit.

Phœnix So-
lem denotat

Plin. ibid.
 Solis ety-
 mon à Μα-
 crabio.
 lib. 1. c. 20.

PRÆSTARE. CAP. IV.

Ægyptii denique cum Sole magis quam reliqui homines gaudeant, ejusque beneficio perfruan-
 tur quo maxime fervet tempore, provinciis reliquis quantumlibet remotis, & in Septentrio-
 nem declinantibus gravis, Ægyptiis solis est commodus: Nilo tunc scilicet exundante. Cum vero
 per Phœnicem Solem intelligerent, per eundem exundationem identidem significabant. Neque tam-
 en simplex erat apud eos exundationis vocabulum, sed id PRÆSTARE ET EXCELLERE etiam indica-
 bat, atq; uti cujusquam esset in aliqua vel ingenii, vel corporis, vel opum dote claritas, ita eum exun-
 dare dicebant. Nos quoq; rarissimos doctrina virtuteq; viros, qui longe reliquos antecellunt, Phœ-
 nices appellare consuevimus. Opposito vero modo, Multitudo, pro vilitate ponitur: ut Unus è multis,
 apud Plin. in Epistolis, ex vulgaribus quippe & ignobilibus hominibus. Et apud Cicer. Multi sæpe
 eodem sensu. In sacris literis Psal. 71. Quasi prodigium factus sum multis, hoc est, imprudentibus, in-
 sapientibus & ignobilibus.

DE PELECANO. CAP. V.

Ex eadem solitudine Pelecanus occurrit, quem Latini Plateam, ut putat Gaza, vocavere. Nam
 sunt qui Plateam eam apud Plinium vocandam existiment, voce hac ex Ciceronis de Natura
 Deorum, lib. 1. desumpta, Idem nomen apud Hebræos Quat, à nonnullis Pelecas, ab aliis Onocrotalus
 interpretatur Pelecanum sane avem parvam esse, quæ solitudine delectetur, Eucherius scribit. Esse
 tamen aliud Pelecanorum genus in Nilo, non inficiatur, passimque in stagnis & lacustribus locis ha-
 bitare, pene Cygnis simile, nisi quod paulo majores sunt. Atque hi forsan Onocrotali, quos Veneti
 syllabis aliquot ademptis, Crotos vocant. Devorant hi conchas avidissime, multitudinemq; laxo
 admodum ingestam gutturi evomunt, atque ita mox quod aptum cibo quasi coctum absument,
 crustras negligunt. Deque genere hoc dubio procul quæ dicturi sumus hieroglyphica desumuntur.

INSI.

Quod eodem
 mergens in
 aquam vo-
 ditum edat
 οὐκ ἐστὶν
 νεστὶς
 λισμὸς,
 αἰνίσις &
 ρυδίτις.